

26 שרון קיטרון, יו"ר ועד המרצים של האוניברסיטה הפתוחה

אחרי שנים של תנאי העסקה פוגעניים, הצליחה מרצה אחת לאגד את המנחים ולהשבית את האוניברסיטה הפתוחה. ההסכם הקיבוצי בדרך

משבעה שבועות, שבסופם הגיעו לפשרה: השביתה תופסק והאוניברסיטה תשב עם המרצים למשא ומתן על הסכם קיבוצי. כדי להבין את ההישג, כראי להיכר בהצהרה של הנהלת האוניברסיטה כשהמרצים יצאו למאבק: "לא יהיה הסכם קיבוצי". ההנהלה הבינה שאין מנוס משיפור תנאי העסקה, אך כמו מעסיקים רבים סידבה נחרצות לעגן את השיפורים במסגרת הסכם עבודה קיבוצי.

עובדי הסגל המינהלי של האוניברסיטה, שראו את הישגי המרצים וחשו בלחץ, החליטו אף הם להתאגד. הם התאגדו במסגרת ההסתדרות, שהוריעה שתנהל משא ומתן להשגת הסכם קיבוצי. מאוניברסיטה שההון להקמתה נתרם על ידי משפחת רוטשילד - תוך הבטחה שכל עובדי האוניברסיטה לא יהיו מועסקים בהסכם קיבוצי - היא הפכה לאוניברסיטה שכל עובדיה מאוגדים.

הסטודנטים נפגעו מהשביתה, כרגיל; אבל אולי הם גם למדו ממנה משהו. שביתה יכולה להיות גם כלי חינוכי. במקרה הזה היא לימרה שאף כיום עדיין יש למאבק עובדים סיכוי להצליח.

באפריל השנה פתחו אנשי סגל ההוראה באוניברסיטה הפתוחה בשביתה. הם התאגדו במסגרת כוח לעובדים - ארגון עובדים רמוקרטי. קשה להאשים אותם. הם מועסקים בשכר נמוך, מועסקים ומפוטרים בכל סמסטר מחדש, בהתאם למספר הנדרשים, והם המרצים היחידים העובדים באוניברסיטה שאינם מועסקים במסגרת הסכם קיבוצי.

שרון קיטרון, 39, פסיכולוגית, היא מנחה מצטיינת באוניברסיטה, שבה היא עובד כבר 15 שנה. לפני שנתיים הקימה את ארגון סגל ההוראה בתוך "כוח לעובדים". היא משמשת גם יושבת ראש ועד המרצים של האוניברסיטה. אחרי שקיטרון ושותפיה איגרו את מנחי האוניברסיטה, הם הצליחו לשכנע גם את הרכזים של הקודסים להצטרף לאיגוד. במקום עבודה שמעולם לא פעל בו איגוד עובדים, זה הישג מרשים לכשעצמו. האופי המיוחד של האוניברסיטה הפתוחה הציב גם מכשול טכני גדול. לאוניברסיטה יש מאות מרכזי הוראה והמנחים פוזרים בכל רחבי הארץ ונעשתה הרבה עבודה רגלית ביצירת הארגון.

המאבק טרם הסתיים. המרצים שבתו יותר

צילום: קרן מנור